

PASTORALE

PASTORAL LETTERS

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Învierii Domnului

Summary

This is the pastoral letter of HE Metropolitan Laurentiu Streza, Archbishop of Sibiu and Metropolitan of Transylvania for Easter 2020, entitled *The Crucified and Resurrected Christ – our Hope, Peace and Joy*. It highlights the fruits of Christ's Resurrection which are offered to us all and the joy all Christians experience during Easter. It also mentions the sufferings and constraints that the world is going through and it stresses that we may go through all these with prayer, repentance, hope and strength given by our Resurrected Lord Jesus Christ. The only one fear Christians may feel is fear of committing sins. We have to bear our hope in Christ, as people of god always did through history.

Keywords

Easter; Resurrection; Christ our Hope and Joy; fear of committing sins

† LAURENȚIU,
DIN MILA LUI DUMNEZEU,
ARHIEPISCOP AL SIBIULUI ȘI MITROPOLIT AL ARDEALULUI

*„Și fiind seară, în ziua aceea, întâia a săptămânii (Duminica), și ușile fiind încuiate unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: **Pace vouă!**” (In 20,19-20)*

Iubitului nostru cler, cinului monahal și drept-credincioșilor creștini, har, milă și pace de la Dumnezeu, iar de la noi, arhierești binecuvântări!

HRISTOS A ÎNVIAT!

Iubiții mei fii sufletești,

În noaptea de taină a Sfințelor Paști, prin cuvântul Sfânt al Evangheliei și prin toate cântările Bisericii, care ne vorbesc despre bucuria Învierii pe care au trăit-o ucenicii Mântuitorului, intrăm și noi în *atmosfera plină de lumină*, care înlătură întunericul acestei lumi și ne face contemporani cu toate evenimentele *istorice* și *tainice* dumnezeiești ale mărețului Praznic al Învierii Domnului. Și astăzi, ca și atunci, Însuși Iisus Hristos, Cel Înviat din morți, ne *întâmpină* ca și pe femeile mironosițe, alungând toată frica și spaima, zicându-ne: „*Bucurați-vă!*” (Mt 28, 1-9), și vine în mijlocul nostru și ne spune, ca și apostolilor: „*Pace vouă! (...) Eu sunt, nu vă temeți!*” (Lc 24, 36). „*Îndrăzniți, eu am biruit lumea!*” (In 16, 33).

Biruiitor asupra morții, „*cu moartea pe moarte călcând*”, prin puterea iubirii Sale față de Tatăl și față de noi, *Hristos stă în mijlocul nostru acum* și tainic ne îmbărbătează și ne încredințează că El este singura *Putere mântuitoare* în această lume și că, prin El, și noi suntem biruiitori în toate (Rm 8, 37).

El vine și este mereu cu noi, până la sfârșitul veacurilor, și ne învață care este cu adevărat *biruința Lui* și în ce constă *puterea Învierii Lui* și cum ne putem și noi face părtași acestor daruri dumnezeiești pentru care El a murit pe Cruce.

Sfintele Evanghelii cuprind Cuvântul Lui veșnic prin care El ne învață că singurul cu adevărat mare necaz al vieții noastre este acela de a răni prin păcat bunătatea Lui, de a ne depărta de dragostea Lui, alegând plăcerile trecătoare ale acestei vieți. Această depărtare de Dumnezeu, Izvorul Vieții și al Veșniciei, aduce în mod inevitabil împresurarea noastră de duhurile întunericului, de unde au apărut în viața noastră *suferința, păcatul, boala și moartea*. Pentru a ne scăpa din această robie spirituală a morții și a diavolului și a păcatului, Mântuitorul Hristos a ales să plătească El prețul răscumpărării noastre, să moară pentru noi pe Cruce pentru a ne dăruia prin Înviere și nouă putere să biruim acest asediu, această izolare pe care păcatul o aduce în lume. *Măreția biruinței Învierii încununează și împlinește sublimitatea iubirii mântuitoare prin Sfintele Sale Pătimiri.*

Prin credința în puterea Învierii Mântuitorului, viața noastră dobândește un *sens* și un *conținut nou*, căci, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel: „*Dacă Hristos nu a înviat, zadarnică este credința noastră*” (1 Co 15, 17).

Iubiți credincioși,

Învierea Mântuitorului ne-a adus nouă conștiința că *nu vom muri niciodată*, iar acest dar mare al *vieții veșnice* îl primim de la o **Persoană**, de la **Hristos, Fiul lui Dumnezeu**, Cel Răstignit și Înviat, Care a venit la noi nu doar că să ne *învețe* ce să facem ca să biruim precum El lumea, cu toate ispitele și necazurile ei, dar mai ales să fie cu noi, ca *Izvor* de putere și de bucurie, în lupta împotriva duhurilor întunericului. Din viața Mântuitorului și a sfinților Lui învățăm care este *biruința adevărată* și ce trebuie să facem atunci când necazurile și suferințele ne copleșesc.

Hristos, Fiul lui Dumnezeu Întrupat, din iubirea Sa jertfelnică nemărginită, a împlinit pe deplin tot *binele*, prin toată activitatea și lucrarea pământească, și S-a arătat cu totul *ascultător Tatălui*, „*până la moarte, și încă moarte pe cruce*” (Flp 2, 8), biruind moartea prin Învierea Sa. Jertfa Sa mântuitoare, adusă ca dăruire totală Tatălui și ca iubire față de omul căzut, a făcut ca *sufletul Său dumnezeiesc* să nu poată fi ținut de nicio împresurare a morții, a păcatului și a diavolului, ci s-a umplut de toată puterea dumnezeiască a iubirii Tatălui, *deschizându-ne tuturor Raiul*, această comuniune desăvârșită cu Dumnezeu, pierdută prin păcat.

Iubiți frați creștini,

Trăim acum un răstimp în care întreaga lume trece prin multă suferință și strâmtorare. Suntem cuprinși din multe părți de *frică*, de *teamă*, de *deznădejde*. Este însă pentru noi prilejul de a arăta că suntem *creștini adevărați* și că am înțeles și am învățat de la Hristos, al Cărui Nume Îl purtăm, cum putem să le biruim pe toate: alergând cu tot sufletul la „*vorbirea cu Dumnezeu*” prin *rugăciune*, la apropierea de El prin *postire*, prin *lacrimi* și prin *mărturisire*, încredințându-ne viața noastră întru totul purtării Lui de grijă. Singura noastră *teamă* trebuie să fie *teama de păcat*, teama de a nu-L supăra pe Dumnezeu prin păcatele noastre. *Îndepărtarea de El este cauza a tot răul din lume*. Dumnezeu îngăduie toate aceste încercări venite asupra noastră pentru a ne *îndrepta*. Atunci când ne vom întoarce cu toată inima spre El, lăsând toate cele ale lumii, atunci și El Se va milostivi spre noi și ne va ridica din necazurile care acum ne împresoară.

Timpurile care ne așteaptă sunt timpurile unei *cerneri*, ale unei *lămuriri spirituale*. Poporul nostru a trăit vremuri de criză în decursul istoriei lui, în care a fost privat atât de bunuri materiale, cât și spirituale, dar a putut trece peste toate fiindcă a știut să își îndrepte cu totul *nădejdea* spre Dumnezeu, Singurul care poate face lucruri mari și minunate tuturor celor care cu dragoste sinceră păzesc poruncile Lui. A sosit, poate, vremea ca, înainte de a fi prea târziu, *să ne întoarcem la Dumnezeu*, să devenim creștini adevărați, și nu doar de circumstanță. Să împlinim poruncile Tatălui Ceresc, să păzim posturile, să Îl căutăm pe Dumnezeu în *smerenie*, *simplicitate* și *iubire milostivă*, înlăturând, din noi și dintre noi, *ura* și *dușmănia*. Să căutăm și să urmăm viața simplă și curată a părinților și strămoșilor noștri, ale cărei roade sunt: *credința*, *dragostea*, *bucuria*, *îndelunga răbdare*, *discernământul*, *trezvia* și *nădejdea*. Să împlinim întru totul porunca *iubirii*, căutând: *pacea cu Dumnezeu*, *pacea cu semenii sau pacea socială* și *pacea cu noi înșine!*

Iubiți frați creștini,

Învieria Domnului a fost un *eveniment tainic*, pe care nu l-au putut vedea nici străjerii de la mormânt, din pricina luminii dumnezeiești care-L înconjură pe Domnul cel Înviat. Ca Fiul lui Dumnezeu Întrupat, Hristos a ieșit prin piatra

pecetluită a mormântului și a intrat prin ușile încuiate la ucenicii Săi, incredințându-i de **biruința Vieții asupra morții**, prin Învierea Sa.

În același mod, tainic și dumnezeiesc și acum, același Mântuitor *pătrunde* în casele noastre în care ne-am închis, dar mai ales în inimile noastre deschise, aducând lumina și pacea Sa plină de speranță, pentru a cânta cu toții într-un glas: „*Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le*”.

Să ne rugăm cu stăruință lui Hristos, Cel înviat din morți, să transforme în sufletele noastre sentimentul privațiunii, teama, frica de moarte pentru noi și pentru cei dragi ai noștri în *dorul și dorința puternică* de a ne reîntâlni cu toți cei dragi în sfintele noastre biserici, pentru a primi împărtășirea cu Cereștile Taine, Sfântul Trup și Scumpul Sânge ale Mântuitorului Hristos, „**Paștele nostru**”.

Din tot sufletul nostru să înălțăm *rugăciuni* pentru toți cei *bolnavi*, spre grabnica lor însănătoșire, și pentru toți medicii, asistenții și tot personalul medical, care îi *îngrijesc* cu multă dăruire pe cei în spitale, și pentru cei care ne *ocrotesc* pe toți. Ne rugăm ca Dumnezeu să-i odihnească pe cei plecați din această lume, în aceste condiții grave, și să dăruiască har mângâietor familiilor îndoliate.

Mântuitorul cel Răstignit și Înviat este în sufletul și în mijlocul nostru, oriunde ne aflăm, prin salutul pascal: „*Hristos a înviat!*” și răspunsul: „*Adevărat a înviat!*”. Hristos este *nădejdea, pacea, bucuria și mântuirea noastră!* Lumina Învierii Lui este izvor de mângâiere, întărire, curaj și speranță. Să nu ne temem! Să nu deznădăjduim! Pentru aceasta Vă adresăm tuturor îndemnul Sfântului Apostol Pavel, care să ne însoțească mereu:

„*Privegheați! Stați tari în credință! Îmbărbățați-vă! Întăriți-vă! Toate ale voastre în dragoste să se facă!*” (1 Co 16, 13).

Hristos a înviat!

Sărbători binecuvântate! La mulți și fericiți ani!

Al vostru al tuturor,
de tot binele voitor și pururea rugător către Hristos, Învierea noastră,

† **Dr. Laurențiu Streza,**

Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului